

ΚΥΠΡΟΣ: Η ΞΕΧΑΣΜΕΝΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΝΗΣΗΣ, Η ΑΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ Η ΕΙΔΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗ ΜΟΣΧΑ

Η χθεσινή άρνηση της Κυπριακής Βουλής επί των σχεδίων του Eurogroup μπορεί να προκαλεί μια ψεύτικη ευφορία και ελπίδα στις χώρες του Νότου, αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η κατάσταση που διαμορφώνεται εφεξής, τόσο για την Κύπρο όσο και για την

υπόλοιπη Ευρωζώνη, θα είναι ιδιαίτερα επώδυνη.

Η πρώτη σημαντική φωνή «αντίστασης» στο παντοδύναμο διευθυντήριο των Βρυξελλών ήρθε από ένα σημείο που δεν περίμενε κανείς, από μία περιοχή στην οποία οι γεωπολιτικές παράμετροι έπαιξαν και παίζουν πολύ μεγαλύτερο ρόλο από οποιοδήποτε άλλο αντίστοιχο σχέδιο «διάσωσης» ευρωπαϊκής χώρας.

Στην Ελλάδα η χθεσινή άρνηση της Κυπριακής Βουλής στο προτεινόμενο από το Eurogroup σχέδιο για διάσωση των κυπριακών τραπεζών μέσω των καταθέσεων των πολιτών, προκάλεσε αμηχανία.

Η ελληνική κυβέρνηση βρέθηκε εκτεθειμένη, όχι μόνο γιατί πίεσε ιδιαίτερα τους Κύπριους προς την λύση αυτή στην συνεδρίαση του Eurogroup το βράδυ της Παρασκευής, αλλά και επειδή μετά τα χθεσινά γεγονότα, απορρίφθηκε ο μύθος του «μονοδρόμου» της Τρόικας χωρίς καμία απολύτως διαπραγμάτευση.

Οι Έλληνες ζουν μια ψεύτικη δανεική περηφάνια ενθουμούμενοι άξαφνα τα «αδέρφια» της Κύπρου και έρχονται ενώπιον των ευθυνών τους για τη στάση τους, ιδιαίτερα κατά τον τελευταίο χρόνο.

Η ελληνική κυβέρνηση «στήριξε» την Κύπρο στο Eurogroup ψηφίζοντας υπέρ της κατάσχεσης μέρους καταθέσεων. Το ίδιο την «στήριξε» και χθες το βράδυ, σύμφωνα με τις επίσημες δηλώσεις, μετά την άρνηση της πρότασης αυτής! Πρόκειται για μια ακόμα περίπτωση που η λογική σηκώνει τα χέρια ψηλά.

Από την άλλη πλευρά, οι ελιγμοί της κυβέρνησης Αναστασιάδη, προκαλούν τουλάχιστον απορία. Τασσόμενη αρχικά αναφανδόν υπέρ της τερατώδους λύσης κατάσχεσης μέρους των καταθέσεων, φέρεται ακόμα και να έριξε η ίδια στο τραπέζι την κατάσχεση ποσοστού καταθέσεων από το πρώτο κιάλας ευρώ [1], προκειμένου να σιγουρεύσει την απόρριψή του από το κυπριακό κοινοβούλιο, όπως κι έγινε. Το κυβερνητικό κόμμα άλλωστε δεν καταψήφισε την ψηφοφορία, απλώς απείχε. Προηγουμένως με ένα ιδιαίτερος εκβιαστικό διάγγελμα προς τον κυπριακό λαό ενημέρωνε ότι στο Eurogroup η χώρα ...εκβιάστηκε με άμεση άτακτη χρεοκοπία και πως προκειμένου να «γλιτώσει» είναι αναγκαία η άμεση κατάσχεση μέρους των καταθέσεων!

Στην Ευρώπη πάντως όταν άρχισε να φημολογείται έντονα η αρνητική ψήφος της κυπριακής βουλής, ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε έσπευσε να κατηγορήσει τον κ. Αναστασιάδη ως κύριο εμπνευστή του σχεδίου, πράγμα που η κυπριακή κυβέρνηση διέψευσε. Αργότερα ο κ. Σόιμπλε, παραπέμποντας στις χειρότερες εποχές ευρωπαϊκής αποικιοκρατίας και κάπως αμήχανος από τις πληροφορίες που ερχόντουσαν μας πληροφορούσε ότι η Κύπρος είναι «ελεύθερη» να ψηφίσει ότι θέλει.

Χαρακτηριστικό πάντως του εκνευρισμού που επέφερε στα ευρωπαϊκά κέντρα αποφάσεων είναι και η φημολογία που ακούστηκε περί δήθεν ανακίνησης του ζητήματος της τουρκικής ένταξης στην Ε.Ε. από το Βερολίνο.

Στην Ελλάδα γράφονται και ακούγονται υπερβολικά πράγματα τις τελευταίες ημέρες, περί σωστών αξιοπρεπών Κυπρίων πολιτικών, περί ανεξάρτητων και κυρίαρχων κρατών, πάντα ιδωμένα βέβαια από το πρίσμα της στάσης των ελληνικών κυβερνήσεων στα αντίστοιχα ευρωπαϊκά «διατάγματα» που κατά καιρούς έρχονται

από το Βερολίνο και τις Βρυξέλλες.

Ο πραγματικός φόβος του πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου στην Κύπρο όμως δεν αφορά βεβαίως τις τραπεζικές καταθέσεις των πολιτών, αλλά

α) τον «διασυρμό» του καλού ονόματος που απολάμβανε η Κύπρος στον τραπεζικό τομέα, με επιπτώσεις που θα ωφελήσουν τους άμεσους ανταγωνιστές της, όπως π.χ. το Λουξεμβούργο, την Μάλτα και –εσχάτως- την Λετονία (εξού και ο πόλεμος λέξεων τους τελευταίους μήνες από τις Βρυξέλλες για το «πλυντήριο» της Κύπρου), και

β) την επιδείνωση της ειδικής σχέσης της Λευκωσίας με την Μόσχα, μέσω της οποίας φαίνεται να βρίσκεται σε εξέλιξη και ένα γεωστρατηγικό παιχνίδι μεταξύ της Ρωσίας και της Γερμανίας.

Δεν υπάρχει βεβαίως αμφιβολία ότι ο κυπριακός λαός είναι «με το πιστόλι στον κρόταφο», καθώς είτε με τον ένα, είτε με τον άλλο τρόπο, αυτός θα πληρώσει τα «σπασμένα» των τραπεζικών ιδρυμάτων της χώρας.

Επιπλέον, ακόμα και στην περίπτωση που ο ειδικός «εταίρος» της Λευκωσίας, η Μόσχα, αναλάβει να βοηθήσει, τα ανταλλάγματα θα είναι ιδιαιτέρως επώδυνα.

Αν η λύση που προκριθεί έρθει από την Ευρώπη, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα έχει την μορφή «τιμωρίας» προς την «μικρή νησιωτική χώρα» όπως την αποκαλούν τα περισσότερα διεθνή δίκτυα από το Σάββατο, που μονοπωλεί την ειδησεογραφία σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Η αμηχανία των Ευρωπαίων στην απόρριψη του σχεδίου, έστω και αν αυτή ήταν γνωστή από νωρίς χθες το μεσημέρι, δείχνει ότι ήταν μια εξέλιξη μη αναμενόμενη, ή ότι υπάρχουν κάποια δεδομένα και παράμετροι που θα κάνουμε καιρό να μάθουμε.

Οι πολίτες στις χώρες του Νότου μπορεί να νοιώθουν μια ανακούφιση για την κυπριακή άρνηση, εδραζόμενη στην λογική ότι θα ακολουθούσε η σειρά τους, τώρα που έπεσε και το τελευταίο

άβατο, η εγγύηση της ασφάλειας των ιδιωτικών καταθέσεων, αλλά οι κυβερνήσεις τους, με πρώτη την ελληνική βρίσκονται απίστευτα εκτεθειμένες.

Από χθες, πολλοί στην Ελλάδα θυμήθηκαν πως είναι να έχεις τη δυνατότητα να λες «όχι». Και αν λειτουργεί ως δικαιολογία για τους κυπριακούς ελιγμούς η ειδική σχέση με την Ρωσία, **δεν φταίει η Λευκωσία που δεν έμεινε προσκολλημένη δογματικά στον ευρωπαϊκό μονόδρομο κόβοντας κάθε άλλη επαφή, όπως εγκληματικά έχει κάνει η Αθήνα εδώ και χρόνια, καταστρατηγώντας βασικές έννοιες ανεξάρτητης πολιτικής διεθνών σχέσεων.**

Η περίπτωση της Κύπρου διαφέρει με τις υπόλοιπες των χωρών του Νότου και της Ιρλανδίας, στο πεδίο της γεωστρατηγικής βαρύτητας.

Δεν επρόκειτο για άλλο ένα σχέδιο διάσωσης, χωρίς ιδιαίτερες γεωπολιτικές επιπτώσεις, **λόγω δεδομένης και λίγο-πολύ ξεκάθαρης θέσης των παικτών στην σκακιέρα**, όπως για παράδειγμα ήταν η περίπτωση της Ελλάδας.

Το ζήτημα της κυπριακής «διάσωσης» εμπεριέχει και μια σειρά σημαντικών γεωστρατηγικών ζητημάτων που παραμένουν ανοικτά, όπως:

- α) η τουρκική κατοχή του βορείου μέρους του νησιού,**
- β) ο αγώνας εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων φυσικού αερίου (με μία σειρά παραμέτρων τελείως ανοικτές),**
- γ) η ειδική σχέση με τη Ρωσία και η προσπάθεια της Μόσχας να μην χάσει ένα πολύ σημαντικό τραπεζικό κέντρο στην ανατολική Μεσόγειο, περιοχή στην οποία θέλει να επανέλθει δυναμικά και σε γεωστρατηγικό επίπεδο μετά τον εμφύλιο της Συρίας.**

Τα όσα γράφονται και ακούγονται από τον ευρωπαϊκό και βορειοαμερικάνικο Τύπο έχουν περισσότερο την **μορφή εκτιμήσεων**, καθώς η **ρευστότητα του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος** που μοιάζει να εναπόκειται στη «θεωρία του χάους», όσο και **οι γεωπολιτικές παράμετροι στο κυπριακό ζήτημα**, πολύ περισσότερες από οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα αντιμετωπίζει σημαντικά οικονομικά προβλήματα, μεταβάλλουν αρκετά τις ισορροπίες, με

αποτέλεσμα να μεταβάλλουν σημαντικά τόσο τον τρόπο του «παιχνιδιού» όσο και την συμπεριφορά των συμμετεχόντων σε αυτό.

[1] Η Κομισιόν με σημερινό έγγραφο αναφέρει την απόρριψη (από πλευράς Κύπρου) της πρότασης για κατάσχεση ποσοστού καταθέσεων μόνο άνω των 100 χιλ. ευρώ

Φωτό: wikipedia

Άρης Καπαράκης
Συνεργάτης της ΜΚΟ Σόλων
ariskaparakis@solon.org.gr

20 Μαρτίου 2013